

om Skatten her ved er bleven forøget en Ubetydelighed for de større Indtægter, vil dette i det væsentligste opvejes derigennem, at de skattefri Fradrag efter § 8¹ føres helt igennem uden Hensyn til Indtægtens Størrelse, jfr. herved Bemærkningerne til Ændringsforslagene Nr. 22—24.

Med Hensyn til Skalaen for Formueskatten tilsigtes i første Række at komme bort fra de Vidtløftigheder ved Skatteberegningen, som de nu gældende Regler om særlig Lempelse i Skatten for Formuer indtil 100 000 Kr. i Tilfælde, hvor Indkomsten er under 4 500 Kr., medfører. Dette søges opnaaet ved en almindelig Lempelse i Skalaen for Formuer indtil 100 000 Kr., bl. a. ved at Begyndelsessatsen nedsættes fra 0,65 p.m. til 0,4 p.m., hvorhos det i denne Forbindelse kan fremhæves, at man ved Ændringsforslag Nr. 32 har foreslaaet Grænsen for skattefri Formuer efter Lovens § 11²) forhøjet fra 10 000 Kr. til 15 000 Kr.

Hvad endelig angaar Skatteskalaen i § 1³) for Selskaber, har man ligeledes ment, at det foreløbig maa have sit Forblivende ved den gældende Skala, forsaavidt angaar Indkomster paa indtil 40 pCt. af Aktiekapitalen. Hvor Udbyttet overskrider denne Grænse, har man skønnet, at der var Grundlag for nogen Forhøjelse, saaledes at største Sats kunde sættes til 25 pCt., som ved Personbeskatningen. Samtidig har man anset det for rettest at komme bort fra den Sammenblanding af Gruppeskala og Rateskala, som den gældende Skatteskala indeholder, og som i sig selv baade er irrational og tjener til at vidtløftiggøre Skatteberegningen. Det Merudbytte, der herigennem kan paaregnes for Statskassen, kan anslaaes til godt 1 Million Kroner.

I Forbindelse med Skalaens Forenkling har det været under Overvejelse ogsaa at undergive Ordlyden af Bestemmelsen i § 1³, næstsidste Stykke, om Nedsættelse af Skatten for den Del af Indkomsten, der henlægges til et Selskabs Reservefond, en Ændring, idet Anvendelsen af denne Bestemmelse efter den gældende Formulering har givet Anledning til forskellige Vanskeligheder. Meningen med Bestemmelsen er utvivlsomt den, kun at give Nedsættelse i Tilfælde, hvor Henlæggelsen har fundet Sted til Fonds, der baade vedtægts- og regnskabsmæssig er udsondrede og kendetegnede som direkte bestemte til Selskabets Konsolidering overfor fremtidig indtraadende Tab, medens »Henlæggelser» bestemte til at udligne alt indtraadte Tab ikke kan nyde godt af Nedsættelsen, allerede af den Grund at saadanne Henlæggelser retlig set er at betragte som

Afskrivninger. Imidlertid skønner man dog ikke rettere, end at denne Fortolkning maa siges at have faaet fyldestgørende Udtryk gennem Anvendelsen af Ordet Reservefond, der udelukker Lempelser for Henlæggelser til Udligning af alt indtraadte Tab, og da den rette Forstaaelse ogsaa maa antages nu at have fæstnet sig gennem Ligningsmyndighedernes Praksis, har man anset det for uforment at søge Bestemmelsen rettet paa dette Punkt. Derimod har man under Hensyn til den Betydning der ikke mindst under de foreliggende Forhold maa tillægges enhver Bestræbelse i Retning af Opsparing og Konsolidering, anset det for rettest at øge den Skattelempe, der efter den gældende Regel gives Aktieselskaber for saadanne Reservefondshenlæggelser, saaledes at Skatten for den paagældende Del af Indkomsten nedsættes med $\frac{1}{3}$ mod nu med $\frac{1}{4}$.

Samtidig har man anset det for rettest at skærpe Reglen for det Tilfælde, at saadanne Henlæggelser senere uddeles eller benyttes paa anden Maade, der ligger udenfor Hensigten med Henlæggelsen, saaledes at der i saa Fald bliver at svare Skat af hele det paagældende Beløb.

Til Nr. 9).

Efter Ændringsforslag Nr. 4 gælder Selskabsskalaen efter § 1²) alene de egentlige Selskaber efter § 2 Nr. 5 a), men derimod ikke de under § 2⁵) Litra b)—g) ommeldte Foreninger og Stiftelser m. v. Disse vil som Regel kun være i Besiddelse af en meget ringe indbetalt Kapital, og i saadanne Tilfælde vil en Beskatning paa Grundlag af den almindelige Selskabsskala, hvor Skatteprocentens Størrelse bestemmes efter Forholdet mellem Indkomsten og Aktie- (Andels-) Kapitalen være lidet rationel. Man har derfor ved Ændringsforslag Nr. 9 foreslaaet, at Skatten for disse Foreninger paa samme Maade som for Selskaber uden indbetalt Kapital og for udenlandske Selskaber og Foreninger samt for Dødsboer, der behandles i Udlandet, fastsættes efter Skalaen for Personer i § 1¹). Samtidig har man dog for disse Selskaber og Foreninger foreslaaet samme Mindstesats, 7 pCt., som efter Selskabsskalaen gælder for almindelige Selskaber, medens man for udenlandske Dødsboer, der paa dette Punkt efter Lovens af 10. April 1922 var sidestillet med udenlandske Selskaber, har anset det for mere rationelt at henføre dem under samme Mindstesats (3 pCt.), som efter Skalaen i § 1¹) gælder for Dødsboer, som behandles her i Landet.